

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami
Parafia Świętego Józefa Siedlce www.jozef.siedlce.pl

I NIEDZIELA ADWENTU

DO WSZYSTKICH MÓWIĘ: CZUWAJCIE! (Mk 13, 33-37)

Niby każdy wie, że nie wie – kiedy będzie sąd ostateczny, koniec świata, czy osobisty koniec i sąd, czyli śmierć. A jednak wszyscy się zachowują, jakby wiedzieli – jakby mieli pewność – że to jeszcze nie teraz, że jeszcze mają czas. Nieświadomie opierają swoje życie na pewności w sprawie, co do której nie ma żadnej pewności – czyli na swojej iluzji. Jezus dwa razy w tym krótkim fragmencie powtarza – czuwajcie, bo nie wiecie. A my i tak to lekceważymy i „wiemy swoje”. Czy żyjesz w takiej iluzji, zapatrzony w plany na przyszłość, która może nie zaistnieć? Na ile masz świadomość, że nie do końca można na swoich planach polegać, bo to Bóg jest Panem czasu i życia?

Czuwajcie (...) By niespodzianie przyszedłszy nie zastał was śpiących. Co Jezus chce pokazać przez porównanie do snu i czuwania? Sen to czasowa iluzja, świat nierealny, to marzenia i lęki. Możemy żyć jak we śnie – bardziej wierząc w przemijający świat materialny, niż wieczną rzeczywistość duchową. Można wiele lat budować życie zabezpieczając je materialnie i w jednej chwili stracić wszystko – dom w pożarze, bliskich w wypadku, zdrowie w chorobie. To dopiero demaskuje iluzję, jaką było poczucie bezpieczeństwa oparte na pewności panowania nad sytuacją. Tymczasem to Bóg jedynie jest Panem mającym realną władzę – nad życiem i śmiercią. Czuwanie więc ma polegać na dbaniu o ciągłą świadomość tego, kto jest Bogiem, kto ma władzę.

Nie chodzi też o to, by żyć w ciągłym cieniu śmierci. Chodzi o to, by żyć TERAZ – nie tkwić w przeszłości, której już nie ma. Nie opierać się na fantazji o przyszłości, której jeszcze nie ma. Nie śnić, ale czuwać – być przytomnym teraz, ponieważ to teraz decydujesz o wieczności.

[www.onjest.pl]

Módlmy się. Wszechmogący Boże, udziel swoim wiernym siły woli, aby pełniąc dobre uczynki, spieszyli na spotkanie z przychodzącym Chrystusem i zgromadzeni po Jego prawicy, mogli posiąść królestwo niebieskie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

KRAĞ BIBLIJNO-LITURGICZNY
w środę o godz. 19.00. (xII)

ADWENT czas cierpliwości

Słowo adwent z łaciny „adventus” oznacza nadejście i odnosi się do przyjścia Zbawiciela na świat.

To okres w roku liturgicznym, który rozpoczyna się od I Nieszporów niedzieli po sobocie XXXIV tygodnia Okresu Zwykłego, a kończy przed I Nieszporami uroczystości Narodzenia Pańskiego, w wieczór 24 grudnia. Trwa od 22 do 28 dni i obejmuje cztery kolejne niedziele przed 25 grudnia. **Stanowi pierwszy okres w każdym nowym roku liturgicznym.**

Dla nas chrześcijan jest to czas szczególny, w którym oczekując na dzień Narodzenia Jezusa, powinniśmy poddawać się ćwiczeniom duchowym, weryfikować nasze postępowanie, podejmować posty i wyrzeczenia, a nade wszystko wsłuchiwać się w Słowo Boże, bo Ono nas szczególnie ukierunkuje i przygotowuje do zbliżającego się narodzenia Chrystusa. Wszystkie nasze starania mają nas dobrze przygotować do momentu, kiedy ujrzemy Dziecię Boże!

Trudno jest nam jednak trwać w oczekiwaniu, bo do tego potrzebna jest cierpliwość. W dzisiejszych czasach jest to cecha bardzo deficytowa. Z reguły żyjemy coraz szybciej, lubimy działać impulsywnie, nie „marnować” czasu. Rozpoczynając Adwent, z reguły każdy z nas ma dobre chęci; podejmujemy wyzwania, postanowienia, aby jak najlepiej przeżyć ten czas oczekiwania. Mamy przekonanie, że pomimo tak intensywnego życia, cierpliwość jest naszą mocną stroną; w końcu lubimy wyzwania. Niezbyt jednak długo trwamy w naszych postanowieniach, z wielkim zniecierpliwieniem rozpoczynamy przygotowania do świąt, pozostawiając gdzieś z boku ten cichy i cierpliwy Adwent. Jeszcze dobrze nie wygasną znicze na

grobach po Dniu Zaduszny, a na wystawach sklepowych już rozbłyskują choinki. Na ulicach możemy spotkać krasnala ubranego w czerwony kubraczek, którego nazywamy Mikołajem, do naszych uszu dobiega świąteczna muzyka, wszechobecne reklamy zachęcają do kolejnego zakupu prezentu.

Gdzież się podziała cierpliwość, która dawała czas na spokojne i ciche przyjście Zbawiciela? Kto jeszcze pamięta, że kiedyś w naszych domach tradycyjna choinka pojawiała się dopiero w dniu Wigilii Bożego Narodzenia? Każdy dzień Adwentu miał wówczas znaczenie i swoją wagę. Bo ten czas miał nas nauczyć lub przypomnieć o cierpliwości, a właściwie cierpliwej miłości wobec drugiego człowieka, wobec Boga i wobec samego siebie. Cierpliwie i z miłością powinniśmy w tym okresie dać sobie czas i szansę na przebaczenie, na rozmowę, na wysłuchanie. Adwent to cierpliwie budowanie relacji z Bogiem poprzez wytrwałą modlitwę, spowiedź szczerą, walkę ze słabościami, oddanie Bogu samego siebie, nie ze względu na zasługi, ale pomimo to, iż ich nie mamy, bo to czas oczyszczenia.

W czasie Adwentu powinna dominować radosna nadzieja. Kościół bowiem poprzez liturgię tego okresu budzi w nas uczucia nadziei, tęsknoty i radosnego oczekiwania. Dobry czas, utwardzony kamieniem cierpliwości, na którym można przygotować miejsce i przyjąć Małą Miłość, która nie szukała przepychu i bogactwa, a przyszła do nas w ubogiej stajence, cierpliwie znosząc niedogodności. (GŁ-K)

List pasterski Biskupa Siedleckiego Kazimierza Gurdy na Adwent 2020 r. (część 1)

Rozpoczynamy Adwent – czas oczekiwania na ponowne przyjście Chrystusa, a zarazem czas przygotowania na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia. Być może Adwent bardziej kojarzy się nam z przygotowaniem do nadchodzących Świąt niż z oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana. Ale w usłyszanej przed chwilą Ewangelii Jezus mówi do swoich uczniów: *Czuwajcie, bo nie wiecie kiedy Pan przyjdzie. Jeszcze raz mówię wam: czuwajcie wyraźnie wzywa ich do przygotowania się na spotkanie z Nim na końcu czasów. Ten ewangeliczny nakaz, jako współcześni uczniowie Chrystusa, odnosimy do siebie i może zastanawiamy się, dlaczego Pan Jezus tak zdecydowanie przypomina nam*

o czuwaniu, o byciu przygotowanym na Jego przyjście? Ponieważ czuwanie jest zawsze związane z troską, aby nie utracić tego co posiadamy, co zostało nam dane, a co jest warunkiem ponownego spotkania z Nim na końcu czasów. Na tym spotkaniu zależy Jezusowi i powinno zależeć także nam. Jeśli więc chcemy się z Nim spotkać, winniśmy czuwać by nie utracić niczego, co charakteryzuje ucznia Jezusa, co stanowi o jego tożsamości – a więc nie możemy utracić łaski wiary. Pamiętamy zapewne pytanie Jezusa zapisane w 18 rozdziale Ewangelii według św. Łukasza: *Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?*

DOKOŃCZENIE NA STR. 5

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Rozważania do czytań I Niedzieli Adwentu

1. czytanie (Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 2b-7) Obyś rozdarł niebios a i zstąpił Psalm (Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4)) Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

2. czytanie (1 Kor 1, 3-9) Oczekujemy objawienia się Jezusa Chrystusa Ewangelia (Mk 13, 33-37) Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie

Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa (1 Kor 1, 1). Z tym pozdrowieniem św. Paweł zwraca się do Koryntian, których w swym liście nazywa uświęconymi i powołanymi do świętości. Paweł dziękuje Bogu za wierzących w Koryncie i za dary jakie otrzymali: dar słowa Bożego i dar poznania tajemnicy Jezusa Chrystusa. My także takie dary otrzymaliśmy i możemy za nie dziękować. Koryntianie oczekiwali objawienia się Pana. My również oczekujemy na Pana, który jest, był i przychodzi. W każdej Eucharystii Kościół modli się: *Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.* W aklamacji po przeistoczeniu wyznajemy: *Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.* To przyjście i objawienie się Chrystusa już się dokonało, teraz się dokonuje i jeszcze się dokona.

Jezus dziś składa obietnicę: *będę was umacniał, aż do końca, abyście byli gotowi na spotkanie ze Mną, tylko pozwólcie Mi działać w waszym życiu.* Wierność Boga wyraża się w tym, że On nie cofa danego słowa, nie zostawia nas, ale szuka z ojcowską miłością i stale jest przy tych, których powołuje i wybiera. Jesteśmy powołani by być we wspólnocie – komunii, głębokim zjednoczeniu z Jezusem. Najpełniej na ziemi tej jedności doświadczamy na Eucharystii, gdzie poprzez przyjęcie słowa, Ciała i Krwi Chrystusa, stajemy się Tym, kogo przyjmujemy. *Wierny jest Bóg, który powołał was do współuczestnictwa z Synem swoim, Jezusem Chrystusem, Panem naszym (1 Kor 1, 9).*

Pierwsi chrześcijanie żyli w głębokim przeświadczeniu, że Paruzja jest już blisko. Wyrazem głębokiej tęsknoty za Panem są chociażby słowa z dzieła anonimowego autora z II w. nazwanego „Didache”: *Niech przyjdzie łaska i niech przeminie ten świat! Hosanna Bogu Dawidowemu! Kto święty, niech przystąpi, kto zaś nim nie jest, niech czyni pokutę. Przyjdź, Panie Jezu. Amen.*

Dziś wraz z psalmistą, wraz z Izraelitami wołamy: *Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie, daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwaliłi; przyjdź nam z pomocą.* Możemy tak wołać, gdy odnajdziemy się w czytaniu z proctwa Izajasza. To czytanie pochodzi z najmłodszej części księgi, zwanej tritoizajaszem i opisuje czasy z końca VI w. przed Chrystusem, gdy do-

biegała końca niewola babilońska i Izraelici mogli wrócić do ojczyzny. Po powrocie zastali kraj zrujnowany, świątynię zniszczoną, Jerozolima była w gruzach. W tej sytuacji, uznając własne grzechy, które były przyczyną niewoli i wygnania, wołali do Boga: *nasz Ojciec i Odkupicielu.* My także do Boga mówimy: *Ojciec nasz.* Wołali: *Obyś rozdarł niebios a i zstąpił.* My także w naszym życiowym udręczeniu możemy wołać, gdy widzimy, że nasze serce jest rozdarłe i niespokojne. Im bardziej doświadczamy pustki i bezsensu, tym usilniej prosimy: *Przyjdź, Boże.* Czasem myślimy, że Pan Bóg zakrył swe oblicze, stał się nieobecny, przestał się nami interesować. Tymczasem On wychodzi nam naprzeciw, nawet wtedy gdy w grzechu nie potrafimy wzywać Jego imienia, by się Go chwycić.

Izraelici wyznają przed świętym Bogiem swoje grzechy, widzą swoje nieposłuszeństwo. *My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wicher (Iz 64, 5).* Grzesznicy są jak plewa, którą wiatr rozmiata (Ps 1, 4). Źródłem cierpienia grzesznika jest zapomnienie o Bogu i o tym, że człowiek jest dzieckiem Bożym.

Wszyscy grzeszymy, ale nikt z nas nie poradzi sobie z problemem grzechu. Nasze dni są ciemne i mroczne, gdy uciekamy przed Bożym słowem. W ciemnościach grzechu nie wiemy dokąd iść. W ciemnościach troszczymy się tylko o siebie. Człowiek żyjący w grzechu nie potrafi tworzyć wspólnoty z innymi ludźmi, bo w swoim wnętrzu ma pustkę. Grzesznikowi po prostu brakuje Boga, który jako jedyny może dać szczęście trwałe i pełne.

Zobaczmy jak trudno jest przyznać się przed samym sobą: *To ja zgrzeszyłem, ja byłem nieposłuszny,* bo w głębi serca pojawia się przecież myślenie: *Nie jestem jeszcze taki zły.* Tymczasem wszyscy jesteśmy grzesznikami. Sami się nie usprawiedliwimy, nie staniemy się sprawiedliwymi. Wszystkie takie próby poradzenia sobie z grzechem bez pomocy Boga Iżajasz porównuje do skrwawionej szmaty. Doświadczenie grzechu może i powinno prowadzić do szukania pomocnej dłoni Boga. Dlatego na początku Adwentu prosimy: *Nawróć mnie, a nawrócę się do Ciebie.*

Adwent jest czasem czuwania i oczekiwania. My nie czekamy na koniec świata, na jakiś kosmiczny kataklizm, ale na Chrystusa. *Maranatha* to wezwanie, które często wybrzmiewa w Adwencie i oznacza *Przyjdź, Panie.* A On staje u naszych drzwi i kołaczę, mówiąc: *jeśli kto postłoczy mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną (Ap 3, 20).*

Już teraz spotykamy się z Chrystusem, a On mówi wszystkim: *Czuwajcie,* tzn. przygotujcie się. Czuwać to znaczy przebudzić się ze snu i wypełniać zadania zlecone przez Pana, rozumieć czas obecny, odkrywając w nim obecność Boga. *Zaiste, przyjdę niebawem. Amen. Przyjdź, Panie Jezu! (Ap 22, 20) (xIj)*

Adwentowy Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie

Ruch Światło - Życie popularnie zwany oazą jest jednym z ruchów odnowy Kościoła wg nauczania Soboru Watykańskiego II. Gromadzi ludzi różnego wieku i powołania: młodzież, dzieci, kapłanów oraz rodziny w gałęzi rodzinnej jaką jest Domowy Kościół.

tego bo jedność jest znakiem Jego obecności. Jest to niewątpliwie czas ogrzania się we Wspólnocie osób, które spotykają się by wielbić Pana i rozradować swe dusze w Bogu.

Dzień Wspólnoty jest świadectwem tego, że uczestnictwo w oazie nie jest tylko kolejnym punktem w naszym harmonogramie ale stylem życia opartym na konkretnym systemie wartości.

Pokazujemy, że Chrystus działa w naszym życiu przez Ruch Światło-Życie, że trwanie we Wspólnocie ma sens. To zewnętrzny znak tego, że można realizować swoje powołanie we Wspólnocie Kościoła.

Adwentowy Dzień Wspólnoty będziemy przeżywać w niedzielę 6.12.2020 r. Rozpocznie go Msza Święta o godz. 13.00.

W programie będzie także czas na spotkanie z Panem Jezusem w Najświętszym Sakramencie podczas którego budujemy najważniejszą relację z naszym Panem i Zbawicielem a także konferencja i Godzina Świadectwa.

W kalendarium pracy rocznej Ruchu Światło - Życie są wpisane Rejonowe Dni Wspólnoty. W zależności od okresu liturgicznego przeżywamy: Powakacyjny, Adwentowy, Wielkopostny i Paschalny Dzień Wspólnoty.

CO TO TAKIEGO JEST I PO CO JEST ORGANIZOWANY?

Dzień Wspólnoty jest znakiem jedności Ruchu Światło-Życie. Poprzez uczestnictwo w nim członkowie Ruchu pokazują, że trwają w charyzmie Ruchu. Ludzie zebrani na Dniu Wspólnoty są znakiem działania Ducha Świę-

K A L E N D A R Z P A R A F I A L N Y

W przypadku zauważenia błędów, które mogły powstać podczas przepisywania intencji Mszy Św., serdecznie prosimy o ich zgłoszenie w celu poprawienia. Kościół św. Józefa jest otwierany na pół godziny przed każdą Mszą Świętą.

Poniedziałek 30 listopada 2020 r.

ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA, APOSTOŁA

1. czytanie (Rz 10, 9-18) *Wiara rodzi się ze słowa Chrystusa*
Psalm (Ps 19, 2-3. 4-5a) *Po całej ziemi ich głos się rozchodzi*
Ewangelia (Mt 4, 18-22) *Powołanie Apostołów*

6.30	1. <i>Gregorianka</i> (zakończenie): + Zofię Zazuniak 2. + Mariannę, Zenona w 16 r., Tadeusza w 10 miesiąc po śm. – of. rodzina 3. + Andrzeja Rucińskiego (z okazji imienin) – of. rodzina 4. + Zygmunta Ścibora w 1 r., zm. z rodz. Ściborów, Janinę, Czesława, zm. z rodz. Radzimirskich – of. Stanisława Ścibor z córkami 5. + Roberta Pazdykę w 9 r. 6. + Halinę Błońską w 30 dz. – of. córka 7. + Jadwigę Paczuska w 2 r., Antoniego – of. Ewa Paczuska
17.30	Różaniec prowadzony przez KZR nr 2
18.00	1. <i>Gregorianka</i> (zakończenie): + Kazimierza Celińskiego-Mysława 2. + Mariannę, Wacława, Kazimierza 3. + Małgorzatę Sułek w 30 dz. – of. uczestnicy pogrzebu 4. Za zmarłych polecanych w wypominkach 5. Poza parafią: + ks. Janusza Stefaniuka w 1 r. – of. Paweł Skiermunt

Wtorek 1 grudnia 2020 r.

DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA ADWENTU

1. czytanie (Iz 11, 1-10) *Na Chrystusie spocznie Duch Pański*
Psalm (Ps 72 (71), 1b-2. 7-8. 12-13. 17 (R.: por. 7))
Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie
Ewangelia (Łk 10, 21-24) *Jezus rozradował się w Duchu Świętym*

6.30	1. <i>Gregorianka</i> (rozpoczęcie): + Wiesławę Abramowską – of. syn z rodziną 2. + Antoniego Rumowskiego w 37 r., Jadwigę i Mariana – of. córka z rodziną 3. + Jacka Grabowskiego w 7 r. – of. żona i synowie 4. + Jana Modrzewskiego – of. koleżanka 5. + Eugeniusza Ornowskiego – of. K. Ornowska z dziećmi 6. Poza parafią: + Stanisławę Kęzbok – of. Alicja Ślebzak
17.30	Różaniec prowadzony przez KZR nr 2
18.00	1. <i>Gregorianka</i> (rozpoczęcie): + Kazimierza Kalinowskiego – of. córka Grażyna 2. + Andrzeja Tarkowskiego w 29 r., Stanisławę, zm. z rodz. Tarkowskich i Łupińskich – of. rodzina 3. + Andrzeja Pytlaka, Leokadię Ornowską (im.) – of. Hanna Pytlak 4. Poza parafią: Dz-bł. w int. Jana w 85 r. urodzin, o zdrowie i Boże błogosławieństwo – of. żona
19.00	Modlitwa uczestników Rekolekcji oddania życia Jezusowi przez Maryję

Środa 2 grudnia 2020 r.

DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA ADWENTU

pierwsza środa miesiąca
1. czytanie (Iz 25, 6-10a) *Uczta mesjańska*
Psalm (Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: por. 6cd))
Po wieczne czasy zamieszkać u Pana
Ewangelia (Mt 15, 29-37) *Jezus ociera łyżę i daje cudowny pokarm*

6.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Wiesławę Abramowską 2. + Zdzisława Zarębę – of. córka 3. + Eugeniusza Ornowskiego – of. Hanna Pytlak 4. + Henryka Stanisławowskiego, Leokadię Łubkowską – of. żona 5. + Jana Modrzewskiego – of. pracownicy Drukarni Nowator 6. + Stanisława Rucińskiego w 30 dz. – of. rodzina
17.30	Różaniec prowadzony przez KZR nr 2
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Kazimierza Kalinowskiego 2. + Tomasza Górzyńskiego w 4 r. śm. – of. rodzina 3. W int. czcicieli św. Józefa 4. Poza parafią: O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Marceliny, Apolonii i Maksymiliana – of. rodzice
Modlitwa różańcowa za Ojczyznę (4 części)	
19.00	Krąg biblijno-liturgiczny (dolny kościół)

Czwartek 3 grudnia 2020 r.

WSPOMNIENIE ŚW. FRANCISZKA KSAWEREGO, PREZBITERA

pierwszy czwartek miesiąca

1. czytanie (Iz 26, 1-6)

Naród sprawiedliwy, dochowujący wierności wejdzie do królestwa Bożego
Psalm (Ps 118 (117), 1bc i 8-9. 19-20. 21 i 25. 26-27a (R.: por. 26a))

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Ewangelia (Mt 7, 21. 24-27)

Kto spełnia wolę Bożą, wejdzie do królestwa niebieskiego

6.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Wiesławę Abramowską 2. + Józefa i rodziców z obojga stron – of. żona 3. + Feliksę w 4 r. śm. – of. córka 4. + Jana Modrzewskiego – of. pracownicy Drukarni Nowator 5. Dziękczynna za kapłanów posługujących wśród nas z prośbą o obfitość łask Bożych oraz święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne – of. Apostolat „Złota Róża” 6. Poza parafią: + Halinę Błońską – of. rodzina Mościckich
17.30	Różaniec prowadzony przez KZR nr 2
18.00	1. <i>Gregorianka</i> : + Kazimierza Kalinowskiego 2. + Mariana, Eugeniusza, Marka, Józefa i Milenę – of. rodzina 3. za zmarłych polecanych w wypominkach 4. Poza parafią: Dziękczynna w int. ofiarodawców 1% dla Huberta Wójcika – of. rodzice

Godzina Święta – Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie w ciszy do godz. 21.00 – możliwość spowiedzi świętej

Piątek 4 grudnia 2020 r.

DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA ADWENTU albo wspomnienie

św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła

albo wspomnienie św. Barbary, dziewicy i męczennicy

pierwszy piątek miesiąca

1. czytanie (Iz 29, 17-24) *W owym dniu oczy niewidomych będą widziały*
Psalm (Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: 1b))

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Ewangelia (Mt 9, 27-31) *Uzdrowienie niewidomych, którzy uwierzyli w Jezusa*

6.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Wiesławę Abramowską 2. + Barbarę Lichaczewską z racji ur. – of. mama 3. + Chrystiana Wójcika – of. Anna Kirchner 4. + Jana i Janinę Żarkowskich w 31 r. śm. – of. córka i wnuczki 5. + Jadwigę Jaroszczyk – of. sąsiadka 6. + Marka Stańczuka – of. koleżanki i koledzy żony z firmy Drosed 7. Poza parafią: Dz-bł. w 3 r. ur. Barbary o opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa
------	---

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa

17.30 Różaniec prowadzony przez KZR nr 2

18.00 1. *Gregorianka*: + Kazimierza Kalinowskiego

2. Wynagradzająca NSPJ z racji I piątku miesiąca

3. + ks. Józefa Szajdę

4. + Teodozję Kramek w 30 dz. – of. uczestnicy pogrzebu

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa – czuwanie „Otwórcze serca” prowadzone przez młodzież Ruchu Światło-Życie

Sobota 5 grudnia 2020 r.

DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA ADWENTU pierwsza sobota miesiąca

1. czytanie (Iz 30, 19-21. 23-26) *Bóg zlituje się nad swoim ludem*

Psalm (Ps 147A (146), 1b-2. 3-4. 5-6 (R.: por. Iz 30, 18))

Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu

Ewangelia (Mt 9, 35 – 10, 1. 5a. 6-8) *Jezus lituje się nad znękanymi*

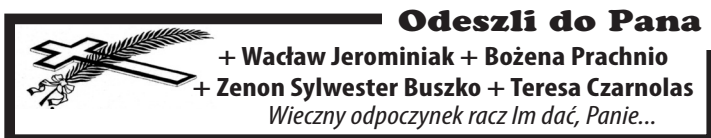
6.30	1. <i>Gregorianka</i> : + Wiesławę Abramowską 2. + Dariusza Wakułę w 23 r. śm., Eugeniusza, Jadwigę, zm. dziadków z obojga stron – of. Wiesława Szczepanik 3. + Edwarda Hawryluka w 4 r. śm., Franciszka, Joannę, zm. z rodz. Tymosiaków, Andrzeja w 1 r i Eugeniusza – of. rodzina 4. + Kazimierza w 7 r. śm., Władysława, Danutę, Janusza, zm. z rodz. Kupów, Zdzisława 5. Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi z prośbą o wyzwolenie z uzależnień – of. KWC 6. Poza parafią: + Stanisławę Kęzbok – of. Alicja Ślebzak
------	---

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP – różaniec prowadzony przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka

16.30	Celebracja Sakramentu Pokuty i Pojednania dla uczestników Rekolekcji oddania życia Jezusowi przez Maryję
18.00	1. Gregorianka: + Kazimierza Kalinowskiego 2. Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi z racji I soboty miesiąca 3. + Barbarę Sułek z racji imienin – of. rodzina 4. + Wiesławę Sokołowską w 8 r. śm., Jadwigę, Lucjana, Arkadiusza, zm. z obu stron rodziny – of. rodzina 5. Poza parafią: + Grażynę Woźną – of. koleżanki i koledzy z firmy Drosed
Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP – różaniec	
<p style="text-align: center;">Niedziela 6 grudnia 2020 r. DRUGA NIEDZIELA ADWENTU pierwsza niedziela miesiąca dzień I rekolekcji adwentowych Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie 1. czytanie (Iz 40, 1-5. 9-11) <i>Przygotujcie drogę dla Pana</i> Psalm (Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. 8)) <i>Okaz swą łaskę i daj nam zbawienie</i> 2. czytanie (2 P 3, 8-14) <i>Oczekujemy nowego nieba i nowej ziemi</i> <i>Ewangelia (Mk 1, 1-8) Prościeście ścieżki dla Pana</i></p>	
7.00	1. + Stanisława Wójcika – of. Anna Kirchner
8.30	1. Gregorianka: + Wiesławę Abramowską 2. + Hannę w 20 r., Wiesława (im.) – of. Honorata Kowalczyk
10.00	1. Dz-bł. w 12 r. ur. Lenki Jastrzębskiej z prośbą o Boże błogosławieństwo – of. rodzice 2. Dz-bł. w intencji s. Emanueli z racji imienin z prośbą o moc z wysoka w realizacji powołania zakonnego – of. Urszula Strzalińska 3. + Wiesława Kokoszka (im.), Mieczysława, Eugenię, Stanisława – of. Stanisława Borkowska 4. Poza parafią: + Wioletę Waniewską – of. rodzina ze Strzały
11.30	1. Gregorianka: + Kazimierza Kalinowskiego 2. Dz-bł. w 1 r. ur. Mikołaja o opiekę Anioła Stróża i Wszystkich Świętych – of. babcia 3. + Rafała Włodarka w 30 dz. – of. uczestnicy pogrzebu 4. Dz-bł. w intencji Adama z racji 70 r. urodzin z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla niego i jego rodziny
13.00	1. W intencji Parafian 2. W intencji Ruchu Światło-Życie w dniu wspólnoty
Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie	
16.30	1. Dz-bł. w 15 r. ślubu Artura i Magdy z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa na dalsze lata życia of. rodzice
18.00	1. + Gerarda Borkowskiego, Reginę, Mariana, Karola, Andrzeja Koziół, Emilię Wiewiórkę, Mieczysława Konaszewskiego – of. rodzina
Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie do godz. 20.00	
20.00	Nieszpory niedzielne – modlitwa wstawiennicza (dolny kościół)

Bóg zapłać za ofiary składane na utrzymanie parafii:

- z ul. Chrobrego 15 – 100 zł
 - z ul. Jagiellońskiej – 200 zł
 - z ul. Konopnickiej 21 – 100 zł
 - z ul. Mireckiego – 50 zł
 - z ul. Sokołowskiej – 150 zł
- Dziękujemy osobom, które składają ofiary na tacę i wpłacają na konto.*

W „Echu Katolickim”

- Adwentowy cykl „Kościół z bliska” – na czym polega bycie bliżnim.
- Kto i dlaczego atakuje osobę św. Jana Pawła II - komentuje w wywiadzie „Echa” ks. prof. Robert Skrzypczak.
- Jakie zadania stoją przed Bractwem Strażników Kościoła?
- Życie s. Wandy Boniszewskiej było jednym pasmem cierpienia, które ofiarowywała za kapłanów. Kim była nowa kandydatka na ołtarze?
- Syndrom poaborcyjny nie jest wymysłem religijnym, ale wielkim cierpieniem, które dotyka kobiety bez względu na wyznanie.
- Materiały formacyjne dla Kół Żywego Różańca.

Informacje o życiu parafii (29.11)

DZIŚ 29 LISTOPADA:

- **Błogosławieństwo opłatków** na stół wigilijny dziś na zakończenie Mszy Świętej o godzinie 13.00. Opłatki w tym roku nabywamy w kościele, gdy będą wystawione lub w zakrystii u siostry Agnieszki. Ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na pokrycie części kosztów ubezpieczenia pracowników parafialnych.
- W kościele o godzinie 15.00 **spotkanie lektorów i psalterzystów**. Zapraszamy na to spotkanie także nowe osoby, które pragną pełnić tę zaszczytną funkcję w naszym kościele.
- **Nieszpory i modlitwa wstawiennicza** dziś i w kolejne niedziele o godz. 20.00 w dolnym kościele.
- Ofiary składane na tacę są przeznaczone **na ogrzewanie naszego kościoła**. Prosimy o staranne zamykanie drzwi, by chronić kościół przed wychłodzeniem.
- Dziś po Mszy Świętej w przedsionku kościoła będzie można nabyć książkę „**Ewangelia 2021**” z tekstem Ewangelii na każdy dzień w formacie A5 (25 zł) i A6 (12 zł). W następnych dniach książka do nabycia w zakrystii. Może być dobrym prezentem dla bliskich.
- **Możesz pomóc**: Parafialny Zespół Caritas będzie rozprawdzał świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, karty i inne artykuły bożonarodzeniowe. Uzyskany dochód będzie przeznaczony na pomoc osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej. Organizujemy również paczki świąteczne dla najuboższych, tzw. „Torby miłosierdzia”. Osoby, które chcą udzielić wsparcia, mogą pobrać w zakrystii taką torbę, wypełnić ją spożywczymi artykułami spożywczymi i przekazać do PZ Caritas. Torby zostaną rozdane najbardziej potrzebującym. Bóg zapłać za wzięcie udziału w tym dziele.
- **Pacuszka dla Maluszka**: „Choinka” ze pacuszkowymi bombkami jest w naszym kościele. Zerwij bombkę z drzewka, przygotuj w domu paczkę i podłóż ją z powrotem pod choinkę. Zapraszamy do podjęcia tego uczynku miłosierdzia. Zobacz: www.pacuszkaadlamaluszka.pl

W TYM TYGODNIU:

- **Pierwsza środa miesiąca**: Zapraszamy na Eucharystię o godz. 18.00 w intencji Czcieli św. Józefa; przed liturgią będą odczytane intencje zapisane na kartkach; po Mszy Świętej Nowenna do św. Józefa i różaniec wynagradzający za wszystkie profanacje dokonywane w Polsce (cztery części); po różańcu, ok. 21.00 Msza Święta.
- **Pierwszy czwartek miesiąca** – Godzina Święta: Adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie w ciszy w czwartek po Mszy Świętej wieczorowej do godz. 21.00. W czasie adoracji możliwość wypowiedzenia się przed pierwszym piątkiem miesiąca.
- **Pierwszy piątek miesiąca**: nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa po Mszy Świętej o godz. 6.30 i o godz. 18.00. Spowiedź wieczorem rozpoczyna się o godz. 17.15. Wieczorem nabożeństwo w ramach czuwania „Otwórzcie serca” prowadzonego przez młodzież z oazy. Kandydatom do bierzmowania przypominamy o spowiedzi, Mszy Świętej i czuwaniu pierwszopiątkowym.
- **Pierwsza sobota miesiąca**: Wszystkich czcieli Niepokalanego Serca Maryi zapraszamy w pierwszą sobotę miesiąca (5 grudnia) na godz. 18.00. Po Mszy Świętej nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi połączone z 15-minutowym rozważaniem tajemnic różańcowych. Celem nabożeństwa pierwszosobotniego jest wynagradzanie Niepokalanemu Sercu Maryi za popełniane w ostatnich miesiącach zniewag przeciw Maryi. Więcej na temat pierwszych sobót można dowiedzieć się z folderów, które można wziąć bezpłatnie – są wyłożone na stole pod chórem.
- **Pierwsza niedziela miesiąca**: Adoracja po Mszy Świętej o godz. 13.00. Następnie spotkanie w kościele (katecheza) z członkami Kół Żywego Różańca
- **Rekolekcje oddania życia Jezusowi przez Maryję**: Konferencja i modlitwa uczestników we wtorek 1 grudnia o godz. 19.00 w kościele. W sobotę 5 grudnia o godz. 16.30 Celebracja Sakramentu Pokuty i Pojednania, a w niedzielę 6 grudnia o godz. 15.00 w kościele spotkanie bezpośrednio przygotowujące do złożenia aktu zawierzenia.
- **Krąg biblijno-liturgiczny** odbędzie się w środę 2 grudnia o godzinie 19.00 w dolnym kościele. Nagrania czytań i rozważań do odsłuchania będą dostępne na stronie internetowej naszej parafii.

Informacje o życiu parafii (29.11)

DOKOŃCZENIE ZE STR. 4

- **Wyjazd duszpasterski do chorych** w sobotę 5 grudnia od godz. 9.00. W czasie epidemii za każdym razem trzeba potwierdzać zgłoszenie przyjazdu kapłana w zakrystii lub w kancelarii.
- **Msze Święte roratnie** z homilią w dni powszednie Adwentu codziennie o godz. 6.30 (nie ma Mszy Świętej o godz. 7.00). Dzieci szczególnie zapraszamy w środy i w soboty.
- **Rekolekcje adwentowe** rozpoczną się w sobotę 5 grudnia Mszą Świętą o godz. 18.00. W niedzielę 6 grudnia Msze Święte jak zawsze. W poniedziałek 7 grudnia i we wtorek 8 grudnia Msze Święte z homilią o godz. 6.30, 9.00, 11.00, 16.00 (z udziałem dzieci), 18.00 (z udziałem młodzieży), 20.00. Spowiedź w dni powszednie pół godziny przed rozpoczęciem Mszy Świętej. Adoracja Najświętszego Sakramentu w niedzielę po Mszy Świętej o godz. 13.00 i o godz. 18.00 do godz. 20.00 oraz w poniedziałek i wtorek po zakończeniu Mszy Świętej o godz. 11.00 do rozpoczęcia Mszy Świętej o godz. 16.00. Rekolekcje poprowadzi ks. dr Tomasz Bieliński.
- Zachęcamy do zabrania dzisiejszych egzemplarzy naszego tygodnika dla sąsiadów, którzy dziś nie mogli być w kościele.

List pasterski Biskupa Siedleckiego na Adwent 2020 r.

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

Trzeba więc na początku tego Adwentu nie tylko zastanowić się nad jakością naszej wiary, ale także umieć dostrzec liczne jej zagrożenia – zarówno te przychodzące z zewnątrz wspólnoty Kościoła, jak i te pochodzące z jego wnętrza.

Wśród wewnętrznych zagrożeń naszej wiary należy wymienić przede wszystkim brak modlitwy. Wiemy dobrze, że istnieje nierozwalny związek pomiędzy modlitwą a wiarą, że jeżeli trwamy na modlitwie, jeśli rozmawiamy z Jezusem, poświęcamy Mu nasz czas, uczestniczymy w liturgii Mszy św., to nasza wiara będzie mocna i będzie się rozwijać. Natomiast jeśli zrezygnujemy z modlitwy, będziemy wiarę powoli tracić. Często zastanawiamy się dlaczego dzieci i młodzież przestają chodzić do kościoła, przestają uczestniczyć we Mszy św. i nabożeństwach liturgicznych. Myślę, że znajdziemy odpowiedź, kiedy popatrzymy na naszą modlitwę i zauważymy, że przecież z dziećmi – tymi małymi i tymi dorastającymi – rodzice się nie modlą. Kiedy zatem dzisiaj mówimy o kryzysie wiary to musimy mówić przede wszystkim o kryzysie modlitwy.

Wierze zagraża również wykluczenie Boga z naszej codzienności, czyli brak odwoływania się do Niego w naszych rozmowach w gronie rodziny i przyjaciół. Bóg dla wielu wierzących stał się Wielkim Nieobecny, nie jest im potrzebny. Postanowili radzić sobie w życiu sami i żyć tak, jakby Pana Boga nie było. Związane jest to z unikaniem mówienia o naszym zbawieniu i życiu w łasce uświęcającej. Niestety temat zbawienia stał się tematem tabu. Wielu wierzących patrzy na swoje życie tylko w perspektywie ziemskiej. Zbawienie, życie wieczne ich nie interesuje. Chcą być szczęśliwi w ziemskim życiu, dlatego, aby ten cel osiągnąć, gotowi są zrezygnować z zasad moralnych nadanych przez Boga.

Naszej wierze zagraża trwanie w grzechu śmiertelnym. Ten grzech sprzeciwia się Bogu i niszczy naszą relację z Nim oraz z braćmi i siostrami w naszych rodzinach i w społeczności Kościoła. Grzech śmiertelny jest raną zadaną wspólnocie Kościoła, gdy jest popełniony przez wiernych świeckich a tym bardziej, gdy jest popełniony przez osoby duchowne. Jedynym ratunkiem danym nam przez Boga jest nawrócenie, którego początkiem jest najpierw przyznanie się do grzechu, wyznanie go w sakramencie pokuty i pojednania, podjęcie zadośćuczynienia i pokuty za popełnione zło, a następnie zmiana dotychczasowego sposobu życia. Naszej wierze zagraża także akceptacja uznawania zła za dobro. Jeżeli tak się stanie, jeśli nasze sumienia zostaną zniszczone, to już nie potrzebny jest nam sakrament pokuty, niepotrzebny jest nam Zbawiciel, niepotrzebny jest Kościół.

CIĄG DALSZY ZA TYDZIEŃ

Źródło: www.diecezja.siedlce.pl

Wieniec adwentowy

Wieniec adwentowy ma bardzo stare korzenie wywodzące się ze Skandynawii. Początkowo został przyjęty w kościołach luterzańskich i nazwany „adwentowym świecznikiem”. W Polsce wieniec adwentowy pojawił się po I wojnie światowej. Obecnie wieniec jest bardzo rozpoznawalny i przygotowywany nie tylko w kościołach, ale i w domach. Rodziny przygotowują wieniec, który święcą w swoich parafiach, by gromadzić się przy nim na wspólną modlitwę adwentową przygotowującą do narodzin Zbawiciela. Wieniec ma swoją symbolikę. Jego okrągły kształt jest symbolem jedności i ciągłości. Nawiązuje do powtarzających się pór roku i jest symbolem wieczności Boga i znakiem zwycięstwa Chrystusa. Będąc przez cały rok zielone gałązki świerkowe lub sosnowe, z których upleciony jest wieniec, są symbolem wiecznego życia i znakiem nadziei. Na świat ma przyjść Mesjasz Zbawiciel, który pokona ciemność, śmierć i zło. Wieniec przyozdabiany jest dwoma kolorami wstążek. Czerwone symbolizują miłość Boga, najpełniej objawioną w narodzeniu Syna Bożego, zaś fioletowe są oznaką pokuty i nawrócenia w oczekiwaniu na przyjście Mesjasza na ziemię.

Cztery świece adwentowe symbolizują cztery tygodnie Adwentu, a niektóre źródła mówią również o tym, że każda ze świec wskazuje na cztery najważniejsze etapy historii zbawienia. Zapalane w kolejne niedziele Adwentu wskazują na upływający czas i zbliżające się narodzenie Zbawiciela świata. Każda ze świec ma swoją nazwę: **Świeca Proroka, zwana też Świecą Nadziei** – zapalana jest w pierwszą niedzielę Adwentu i symbolizuje wszystkich proroków, którzy na przestrzeni wieków zapowiadali przyjście Mesjasza. **Świeca Betlejem, zwana też Świecą Pokoju** – zapalana jest w drugą niedzielę Adwentu na pamiątkę miejsca narodzenia Pana Jezusa. **Świeca Pasterzy, zwana też Świecą Radości** – zapalana w trzecią niedzielę Adwentu, tzw. niedzielę Gaudete – „Radujcie się”, dlatego tak samo jak kolor ornatu w tym dniu, świeca również ma kolor różowy. Przypomina nam pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Dzieciątko Jezus i ogłosili tę radosną nowinę światu. **Świeca Aniołów, zwana też Świecą Miłości** – zapalana w czwartą, ostatnią niedzielę Adwentu, symbolizuje aniołów, którzy objawili się pasterzom i ogłosili im, że narodził się Zbawiciel świata.

Znając już teraz symbolikę wieńca adwentowego, niech każdy z nas zadba, by w naszym domu znalazł on miejsce, by każdy element był dla nas ważny i niósł przesłanie chrześcijańskie. Gromadząc się na modlitwę wokół wieńca adwentowego, rozważajmy Słowo Boże i módlmy się o dobre przygotowanie do przyjścia Mesjasza. Oczekujmy Narodzenia Dzieciątka Bożego z nadzieją, pokojem, radością i miłością. (G Ł-K)

Myśli Prymasa kardynała Stefana Wyszyńskiego

Przypominamy prawa człowieka: prawo do bytu i życia, prawo do Boga, prawo do prawdy, prawo do miłości. Przypominamy prawa rodziny: prawo do wolności, wyboru stanu, powołania, prawo do pokoju domowego, prawo do własności, prawo do wychowywania dzieci i do wyboru szkoły. Przypominamy prawa narodu: prawo do wolności Ojczyzny, do wierności Ojczyźnie, do miejsca w Ojczyźnie, do dziejów, języka, kultury. Wreszcie synteza i moc obrona tych praw – Kościół, który ugruntował kulturę europejską opartą o zachowanie tych praw wziętych z Chrystusa. Kościół ma prawo do głoszenia Ewangelii przez ambonę, prasę, książkę; Kościół ma prawo do wolności wychowywania i do szkoły katolickiej! (...) Obrona tych praw to droga do pokoju wewnętrznego. Kto broni tych praw, oddaje przysługę ładowi i pomyślności społecznej. Jasna Góra, 15.08.1952 r.

33 odsłony tajemnic Serca Pana Jezusa (część 10)

31. Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie, zmiłuj się nad nami

Serce jest symbolem stałości. Kto zaufa Miłości, będzie zbawiony.

Zbawienie to spotkanie z kochającym Ojcem, to uwięcenie pielgrzymowania po ziemi, to wieczność.

Zatroskani o ziemskie sprawy, zaaferowani ziemskim życiem, tak mało myśleliśmy o wieczności, o zbawieniu swoim i innych. Mało modlimy się o dobrą śmierć, o niebo dla siebie! I oto słyszmy wezwanie o Sercu, któremu trzeba ufać. Tajemnicy wiecznego życia do końca tutaj na ziemi nie zrozumiemy. Dlatego trzeba zaufać Jezusowi, bo Jego słowa, Jego nauczanie, które nam zostawił są prawdziwe i Jego zapewnienie spełni się także w naszym życiu. A On mówił, że dla każdego jest przygotowane miejsce w niebie. On zapewniał, że idzie aby to miejsce nam przygotować. Jezus zapewniał, że tam nie będzie bólu, łez i cierpienia. Spełnią się te słowa i te obietnice, jeśli zaufamy. Całą naszą nadzieję zamknijmy w Jego Sercu, gdyż Jego Serce jest źródłem prawdy i pewności.

Kto wątpi nigdy nie osiągnie celu, nie zwycięży, nie otrzyma nagrody zarezerwowanej dla wytrwałych, gdyż zwątpienie zamyka serce na przyjęcie daru. Módlmy się o nadzieję i ufność. Bez zaufania Bogu, bez nadziei pokładanej w miłości Serca Jezusowego nie osiągniemy tego, co jest celem naszych duchowych wysiłków. Ufać Bogu, a nie sobie, nie swoim talentom, zdolnościom, swej inteligencji i ludzkim znajomościom. Zaufaj, bo Bóg ma kochające Serce, zaufaj, bo jesteś dzieckiem Boga, które On chce mieć u Siebie przez całą wieczność! Zaufaj, bo to warunek zbawienia.

32. Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających, zmiłuj się nad nami

Śmierć, odchodzenie, umieranie to zawsze bardzo trudne doświadczenie. Jakże często unikamy myślenia o tym, boimy się momentu, kiedy umierać będą najbliżsi, nie myśleliśmy o naszej śmierci z obawy, z niepewności tego, co nas czeka. To wezwanie Litanii mówi o nadziei, odsuwa rozpacz i lęk. Pokazuje nam Serce Jezusa jako źródło nadziei dla tych, którzy umierają, ale jednocześnie akcentuje zjednoczenie z Jezusem, czyli ważne jest dla nas, aby trwać w Nim. Wtedy będziemy także w Nim umierać.

Żyć, trwać w Sercu Jezusa to od samego rana ofiarować Mu myśli, czyny, modlitwy, cierpienia, całego siebie, wszystko co nowy dzień przyniesie, przyjmować wszelkie niespodziewane wydarzenia. Żyć w Sercu Jezusa, to wykorzystać każdą chwilę naszego życia na ziemi, by czynić dobro, by miłować Boga w bliźnich.

Przygotowani poprzez duchowe zjednoczenie z Jezusem, kończąc życie ziemskie, prze-

chodzić do życia wiecznego. Tego, którego poznawaliśmy wiarą, teraz spotkamy już osobiście. Dziękujemy za tych, którzy pokazali nam Miłość i zachęcili nas do ofiarowania Bogu całego naszego życia osobistego, małżeńskiego, rodzinnego. Dziękujemy za to, że możemy w każdej chwili dnia skierować do Serca Jezusowego nasze myśli, nasze uczucia, że możemy ofiarować Mu naszą wolną wolę. Dzięki temu nawet w najtrudniejszych sytuacjach naszego życia możemy odnajdywać w Bogu naszą nadzieję, pokój serca i radość życia. Błagajmy o to, aby nasze zjednoczenie z Bogiem było źródłem nadziei i pokoju na ostatni moment naszego życia.

Bądźmy apostołami nadziei życia wiecznego, życia, które zmienia się, ale się nie kończy. Ta nadzieja niech płynie dla nas z każdego pogrzebu, z każdego pobytu na cmentarzu. Dzielimy się nią z tymi, którzy boleśnie przeżywają śmierć najbliższych.

33. Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych, zmiłuj się nad nami

Świętość to powołanie, to zadanie dla każdego z nas. Całe nasze życie to dążenie do świętości. Świętość to doskonałość w miłości. Ideałem jest świętość samego Boga; „Świętymi bądźcie jak Ojciec Niebieski jest Świętym”. Ideał świętości pokazuje nam całym życiem Jezus Chrystus.

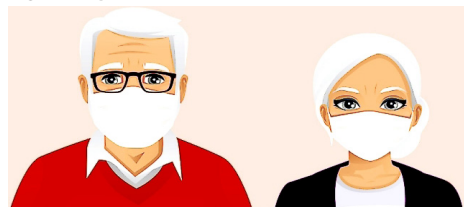
„Jezus przeszedł przez życie czyniąc dobrze”. Tak krótko streszcza święte życie Jezusa Pismo święte. Takie jest nasze zadanie, nasza droga, nasz cel. Iść przez życie i czynić dobro na ile tylko starczy nam sił i zapału.

Dziś tak wielu szuka innego szczęścia, innej radości. Nie świętość, ale to co przyziemne, dotykane, namacalne staje się celem wszelkich trudów i wysiłków. W czasach nam współczesnych wielu ze świętości szydzi, świętość wyśmiewa, w świętość życia nie wierzy, ze świętością walczy. Wielu propaguje styl życia przeciwny świętości. Dlatego wpatrzywszy w doskonałość Jezusa swoim życiem, modlitwą, gorliwością udowadniają, że życie święte jest dziś możliwe, co więcej konieczne dla harmonii i pokoju na świecie.

Świętość to trud i wysiłek. Ileż trzeba modlitwy i prośby pokornej w naszej strony, aby Bóg dał nam łaskę trwania w pragnieniu świętości na co dzień. Warto podjąć ten wysiłek z pomocą łaski Bożej, gdyż owocem jest wspólna radość z tymi, którzy umiłowali przed nami. Skoro mogli i potrafili oni – wszyscy święci, możemy i potrafimy także my! Błagajmy, by tęskniących za świętością, realizujących świętość życia było jak najwięcej. Błagajmy, aby świętość dominowała w życiu każdego wierzącego i doprowadziła nas wszystkich do wieczności, która będzie odkrywaną tajemnicą miłości Jego Najświętszego Serca. Amen **(AZ)**

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

ROZTARGNIENIE

Babcia z dziadkiem idą na zakupy w „godzinach dla seniorów”:

– Widzę, że dziś szczelnie zakrywasz usta i nos. Boisz się koronawirusa.

– Nie, to przez nieuwagę. Dopiero przed wejściem do sklepu zorientowałam się, że moje zęby zostały w szklance przy łóżku.

TRAUMA

Telefoniczna rozmowa dwóch starszych panów:

– Wiesz, Stasiu, wczoraj przeżyłem horror i chyba bardziej osiwiiałem.

– A co się stało?

– Wyobraź sobie, żona do butelki po wódcę nalała zwykłej wody i wstawiła do lodówki. Wieczorem zobaczyłem w lodówce flaszkę, więc nalałem sobie pół szklaneczki. Skosztowałem i zdrtwiałem. Nie poczułem ani smaku, ani zapachu. Zrozumiałem, że mam „Covida”!

SAMOŚWIADOMOŚĆ

Kobiety omawiają bieżące strategiczne sprawy w swoich rodzinach:

– Wczoraj wieczorem mego męża nasza „covidowa” handra i powiedział co o mnie myśli. To co mówił nie było ani miłe, ani piękne.

– I co mu odpowiedziałas?

– Właściwie nic, bo wszystko zrozumiałam. Żał mi się go zrobiło, że on biedak musi żyć i mieszkać z kimś takim jak ja.

UPAŁY

– W radiu ogłosili, że podczas najbliższego weekendu będą 30 stopniowe upały.

– Niemożliwe, przecież mamy zaawansowaną jesień.

– Tak. W piątek ma być 10 stopni, w sobotę 10 i w niedzielę 10. Jak by nie liczył to razem daje 30.

OGŁOSZENIE

Prawdziwe ogłoszenie w czeskiej gazecie:

– Szukam zamężnej kobiety zdradzonej i oszukanej, z chęcią zemsty, która zechce sprzedać samochód męża za pół ceny. Płacę gotówką.

4 ŚWIECE

Synek wraca z religii i pyta:

– Mamo, my też przygotowujemy wieniec adwentowy z czterema świecami?

– Tak, synku. Tatusi obiecał, że to zrobi. Ja zresztą też. Nasza kuchenka gazowa ma 4 palniki. Im bliżej świąt, tym więcej palników będą zapalała, żeby wam przygotować potrawy na wigilię i święta.

PRZED BARBÓRKĄ

Ojciec górnik do syna:

– Synku, podobno dostałeś pracę na kopalni?

– Tak, tatusiu. Dziś idę pierwszy raz.

– Na dzienną, czy na nocną zmianę?

– Chyba na nocną, bo mi dali kask z latarką.

PRZYPOMNIENIE

Kierownik zmiany zwraca się do pracownicy:

– Pani Jadziu, co pani robi w sobotę?

– Nic nie robię, panie kierowniku.

– No to przypominam pani, że dziś jest poniedziałek, a nie sobota!

(opr. xHD)

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28, jozefsiedlce@wp.pl. Druk: NOWATOR.

Konto parafii: 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000

Redaguje zespół: ks. Sławomir Olopiak, ks. Ireneusz Juśkiewicz, ks. Henryk Drozd, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Beata Woźniakowska, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji: materiały do „Opiekuna” nadsyłamy pocztą elektroniczną na adres ireneuszjuśkiewicz@wp.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety.

Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30.
W niedziele nieczynna.